

Werkwoorden spellen met Eigenwijzer

Frans Daems en Jef Pepermans

Het pakket Eigenwijzer (1) richt zich tot leerlingen van (de laatste twee jaren van) het basisonderwijs, het secundair onderwijs, en ook het hoger onderwijs. Het pakket is bedoeld om een paar aspecten van de spelling van Nederlandse werkwoordsvormen aan te leren, te oefenen, en te testen. Het gaat daarbij om de bekende problemen:

- schrijf ik aan het eind van een werkwoord -t, -d, of -dt?
- schrijf ik -te(n) of -tte(n), -de(n) of -dde(n)?

Het pakket is opgebouwd rond een algoritme, d.w.z. een vast geordende reeks van stappen die de gebruiker in principe altijd tot een correcte oplossing leidt.

A

an dit pakket is van 1985 tot 1990 gewerkt, geschaafd en gesleuteld door neerlandici en vakdidactici van de Universiteit Antwerpen (Germaanse Filologie - UFSIA, en Didactiek en Kritiek - UIA).(2)

De aanleiding ertoe was onze onvrede met allerlei pakketten die op de markt begonnen te komen, en die de traditionele, oneffectieve aanpak van de werkwoordspelling in de schoolboeken, kopieerden in de vorm van naar ons oordeel saaie en al even oneffectieve courseware.

Globale design van het pakket

Bij het pakket Eigenwijzer hoort een kaartje met een visuele voorstelling van het algoritme Eigenwijzer (zie bijlage). Als zodanig sluit het pakket aan bij het schoolboek *Melopee* (Bousset e.a.) en bij de leergang Eigenwijzer (Pepermans & Van Herck 1985). Het pakket Eigenwijzer omvat 2 docentprogramma's. Het programma LEERLING

is bedoeld om leerlinggegevens te consulteren, aan te passen en af te drukken, b.v. foutenlijsten van leerlingen. Het programma ZIN biedt de mogelijkheid lijsten met oefenzinnen op te vragen en af te drukken, en oefenzinnen tijdelijk te wissen. De oefenzinnen, een goede dertienhonderd in het totaal, dekken de 64 verschillende probleemtypes (zie verder). Omdat het onderscheiden van deze 64 types een subtiel, en arbeidsintensieve bezigheid is, waarbij een vergissing gauw gemaakt is (waardoor het pakket dan snel 'verkeerd' zou gaan lopen), heeft de docent wel de mogelijkheid om zinnen tijdelijk te schrappen, maar niet om er toe te voegen.

Het programma voor de leerlingen, kortweg genaamd EW, omvat vier modi: drie oefenmodi en een testmodus. In elke modus wordt er telkens een willekeurige zin gepresenteerd, waarin een werkwoordsvorm aangevuld moet worden; daarbij wordt ook de infinitiefvorm aangeboden.

De zinnen zijn zo geconstrueerd dat ze voor de gebruiker (de leerling) voldoende context bevatten om ondubbelzinnig uit te kunnen maken welke werkwoordsvorm

gemaakt moet worden. We geven daarvan één voorbeeld:

Oma was heel enthousiast toen mijn broer gratis haar foto vergro... (vergroten).

In de drie oefenmodi kunnen hulpvertakkingen opgeroepen worden. Bij deze hulpvertakkingen worden bondig de begrippen uitgelegd waarvan in de vragen van het algoritme gebruik wordt gemaakt. Eigenlijk worden deze begrippen niet theoretisch uitgelegd, maar wordt wel getoond hoe ze geïdentificeerd kunnen worden. Bijvoorbeeld: hoe maak je uit of iets een persoonsvorm is in de tegenwoordige tijd, hoe maak je uit of het een klankvast werkwoord is?

Bij de oefenmodi 1 en 3, en bij de testmodus, kan de gebruiker kiezen tussen werken met:

- alleen **Eigenwijzer 1** (d.w.z. vormen op -t, -d, of -dt);
- alleen **Eigenwijzer 2** (d.w.z. vormen op -te(n) of -tte(n), -de(n) of -dde(n);
- **Eigenwijzer 1** en **Eigenwijzer 2** door elkaar.

Dit moet het mogelijk maken om te differentiëren, en om geleidelijk aan vooruit te gaan. Oefenmodus 2 is bedoeld om de ordening van de stappen in het algoritme in te prenten; om die reden wordt in deze modus geen differentiatie tussen **Eigenwijzer 1** en **2** doorgevoerd.

OEFFENMODUS 1

In deze modus verschijnt er telkens een willekeurige zin op het scherm. Bij elke zin verschijnen de verschillende vragen van het algoritme één voor één op het scherm. Wanneer de leerling alle vragen correct beantwoord heeft, verschijnt ook de werkwoorduitgang op het scherm, en hoeft hij die alleen nog over te typen. Alvorens een vraag te beantwoorden, of na een fout antwoord, kan de leerling een hulpvertakking oproepen.

De voornaamste bedoelingen van deze modus zijn de leerling te leren met het algoritme te werken, d.w.z. de gang door

het algoritme te leren, op de vragen te antwoorden, en hem te helpen het algoritme te memoriseren.

OEFFENMODUS 2

In deze modus krijgt de leerling een vooraf gekozen aantal zinnen aangeboden, zoals in oefenmodus 1. Alle vragen van **Eigenwijzer** verschijnen tegelijk onder op het scherm, echter in een willekeurig dooreen gegooide volgorde. Nu moet de leerling eerst vraag 1 selecteren, en ze daarna beantwoorden, daarna vraag 2 enz. De correct geselecteerde en beantwoorde vragen worden in de goede volgorde boven aan het scherm gezet. Als de laatste vraag beantwoord is, moet de leerling nu ook nog de juiste uitgang aanvullen. Die uitgang krijgt hij echter niet meer cadeau, maar hij moet hem zelf produceren.

Bij deze modus wordt er geoefend op de correcte volgorde van de vragen, en natuurlijk ook op het beantwoorden van de vragen. Ook deze oefenmodus moet de memorisering van het algoritme versterken.

OEFFENMODUS 3

In deze modus krijgt de leerling eveneens willekeurig gekozen zinnen aangeboden, maar dit keer verschijnen de vragen van **Eigenwijzer** niet meer op het scherm. Het enige wat de leerling moet doen, is de werkwoorduitgang aanvullen. Hij moet nu de vragen van het algoritme vanuit zijn geheugen (of vanaf de kaart) gebruiken. Als de leerling een typfout maakt die geen verband houdt met de specifieke werkwoordspelling (b.v. enkelvoud tegenover meervoud), krijgt hij een nieuwe kans. Als hij daarentegen een 'echte' fout maakt, zoals d in plaats van t, dan wordt dit aangerekend. In dit geval krijgt de leerling de kans aangeboden om opnieuw de vragen van het algoritme te doorlopen, zoals in modus 1. Op die manier kan hij zelf ontdekken bij

welke denkstap (vraag) het verkeerd is gegaan. De leerling wordt er aldus door het programma toe aangezet om zelf zijn fouten te onderzoeken en daarvan te leren.

Na een fout gemaakte vorm krijgt de leerling als volgende opgave een zin met hetzelfde type van werkwoordsvorm (en dus ook hetzelfde probleemtype). Op het einde van de sessie krijgt de leerling de mogelijkheid alle fout gemaakte zinnen te hermenen. Tenslotte krijgt hij op het scherm ook zijn score.

TESTMODUS

De testmodus verloopt heel eenvoudig. Net zoals in oefenmodus 3 krijgt de leerling willekeurige zinnen op het scherm aangeboden en moet hij de werkwoordsvormen aanvullen. Typfouten, irrelevante fouten (b.v. fouten tegen enkelvoud/meervoud, en onterechte keuzen tussen tegenwoordige en verleden tijd) worden niet aangerekend, 'echte' werkwoordfouten wel. De testscore wordt op diskette opgeslagen en kan door de leerkracht geraadpleegd worden.

Didactische aspecten

AANSLUITING BIJ EEN SCHOOLBOEK

Het pakket **Eigenwijzer** sluit aan bij het schoolboek **Melopee** (Bousset e.a.), bestemd voor het secundair onderwijs. Tevens sluit het ook aan bij de leergang **Eigenwijzer** (Pepermans & Van Herck 1985) bestemd voor de laatste twee jaren van het basisonderwijs. Hoewel het pakket los van een schoolboek gebruikt kan worden, is het toch niet bedoeld als stand-alone. Het gebruikte algoritme doet immers een beroep op de kennis (identificatie) van een beperkt aantal spraakkunstbegrippen, b.v. persoonsvorm, infinitief, die o.i. het best in klassikaal verband aangeleerd kunnen wor-

den. Ook het algoritme zelf wordt liefst klassikaal, in normale lessen, geïntroduceerd.

HET ALGORITME

Het pakket is opgebouwd rond een algoritme, d.w.z. een vast geordende reeks van stappen die de gebruiker in principe altijd tot een correcte oplossing leidt. Als bijlage vindt u een weergave van het algoritme. Dit algoritme werd oorspronkelijk ontworpen door prof. dr. G. de Schutter van de Universiteit Antwerpen (De Schutter 1984). Dat algoritme werd vereenvoudigd en didactisch aangepast in Pepermans & Van Herck (1985).

Het algoritme **Eigenwijzer** valt in twee deelalgoritmen uiteen. In **Eigenwijzer 1** wordt de spelling beregeld van werkwoordsvormen die eindigen op de klank T, d.w.z. gespeld als -t, -d of -dt. In **Eigenwijzer 2** vinden we de spelling van werkwoordsvormen die eindigen op de klank TE, TEN, DE en DEN; hier gaat het om de spelling met enkele of dubbele t, en enkele of dubbele d. Dat betekent dat werkwoordsvormen als b.v. *kwamen*, *zag*, *keek* in het programma niet opgenomen zijn.

Uitgangspunt bij het algoritme **Eigenwijzer** is dat de leerlingen de werkwoordsvormen kunnen vormen, dat ze weten hoe ze klinken, maar dat ze in verband met de schrijfwijze voor één van de twee volgende vragen staan:

- schrijf ik achteraan -t, -d of -dt ?
- schrijf ik enkele of dubbele -t- of -d- ?

Uit allerlei onderzoek (b.v. Zuidema 1988) is inderdaad gebleken dat dit in feite de vragen zijn waarvoor een speller zich geplaatst ziet.

In feite is daarmee een belangrijke didactische keuze gemaakt. We hebben namelijk het aanleren van de werkwoordspelling beperkt tot het uiterste minimum: een zeer groot gedeelte van de Nederlandse werkwoordsvormen kun je immers goed spellen zonder dat je daar specifieke regels voor nodig hebt; als men daar toch regels voor

gaat geven, leidt dat alleen maar tot verwarring en fouten. Regels heb je alleen nodig voor twijfelgevallen. Om die reden hebben we dan ook het algoritme dat De Schutter oorspronkelijk had bedacht, ingekort en vereenvoudigd. Het algoritme van **Eigenwijzer** beregelt dan ook niet alle werkwoordsvormen, maar wel al die vormen waar in de praktijk voor de schrijver/speller problemen mee zouden kunnen rijzen. (Voor de geïnteresseerde: gevallen als *ik zette, ik wedde, zetten, wedden* worden door **Eigenwijzer** niet beschreven. Wie hier *t* of *d* spelt, maakt wel een spellingfout, maar die fout heeft niets specifiek te maken met de spelling van werkwoorden, wel met de spelling van open en gesloten lettergrepen.)

Het algoritme is zo opgebouwd dat de meer eenvoudige, natuurlijke vormen minder stappen vergen in het algoritme dan de meer ingewikkelde. Vandaar dat het grootste aantal stappen nodig is voor de vormen op -dt. Op deze manier weerspiegelt het algoritme in feite het systeem dat in de Nederlandse werkwoordspelling zit, en kan het de leerling - zij het onbewust - hulp bieden doordat het algoritme inzichtelijk is. Het algoritme is inzichtelijk in die zin dat het de structuur van de regels van de werkwoordspelling voorstelt.

Verder hebben we ook geprobeerd om de visuele voorstelling van het algoritme, in de vorm van een leerkaart, zo pregnant mogelijk te maken om het onthouden te vergemakkelijken. Helaas was het technisch een te grote complicatie om de visuele voorstelling op het computerscherm af te beelden: er was niet voldoende ruimte voor op het scherm!

Een andere reden is dat we de computer niet zelfstandig willen gebruiken, maar als een extra-oefenmiddel, naast het schoolboek en het werk in de klas. Daarom zouden we willen aanbevelen dat de leerlingen, zeker in de eerste oefenfasen, een kaartje met de grafische voorstelling van (een van) beide algoritmen voor zich hebben.

PROGRESSIE

Over de progressie van het leerproces bij het gebruik van het pakket **Eigenwijzer** willen we een paar dingen zeggen. Die progressie situeren we namelijk niet alleen in de opbouw van het pakket, maar vooral ook in het leerproces dat de leerlingen doorlopen bij het verwerven van de werkwoordspelling.

Het pakket bevat een paar voorzieningen die met progressie te maken hebben. Ten eerste is de mogelijkheid ingebouwd om apart te oefenen met **Eigenwijzer 1**, **Eigenwijzer 2**, en **Eigenwijzer 1 en 2** gecombineerd. En op de tweede plaats is het de bedoeling dat met de oefenmodi 1, 2 en 3 geoefend wordt in dezelfde volgorde.

In onze ogen is het pakket bedoeld om geïntegreerd gebruikt te worden bij het normale onderwijs in de klas. Werkwoordsvormen kunnen spellen is een vorm van probleemoplossen die een ervaren speller op een volkomen geautomatiseerde wijze uitvoert. Daarom waren we van oordeel dat het leerproces daartoe het best plaats vindt in de vorm van 'leren door handelen', zoals beschreven door de Utrechtse hoogleraar Van Parreren, die voortbouwde op de Russische psychologen Vygotskij en Gal'perin. Wie hierover meer wil weten, verwijzen we naar de publikaties: Daems 1985, 1986a, 1986b; Van Parreren 1983; Van Parreren & Carpay 1980, Pepermans 1986. In overeenstemming met die leerpsychologie raden wij aan om het pakket **Eigenwijzer** in verschillende fasen te gebruiken.

Fase 1

In de klas worden de begrippen aangeleerd die nodig zijn voor de spelling van de werkwoorden: werkwoord, infinitief, persoonsvorm enkelvoud, persoonsvorm meervoud, tegenwoordige en verleden tijd, onderwerp 'ik', onderwerp 'jij' en 'je', klankvast werkwoord. Het is wenselijk, en mogelijk, dat de leerlingen die begrippen leren kennen op een laag niveau van abstractie (zie Pepermans 1986). Theoretische

definities hebben weinig zin, wel moeten de leerlingen een gegeven vorm kunnen identificeren als b.v. persoonsvorm tegenwoordige tijd e.d. Dergelijke operationele definities zitten ook in de hulpvertakkingen van het pakket. Voor deze eerste fase ligt gebruik van en aansluiting bij het schoolboek voor de hand.

Fase 2

In de klas wordt nu het algoritme **Eigenwijzer** voorgesteld. Het is handig om een poster van het algoritme in de klas op te hangen. De leerlingen krijgen het algoritme het best op een kaartje. De docent demonstreert met enkele voorbeelden hoe je de vragen doorloopt. Daarna werken de leerlingen in groepjes aan enkele zinnen.

Fase 3

De leerlingen oefenen verder in het gebruik van het algoritme. Dat doen ze liefst in groepjes, waarbij ze hardop met elkaar bespreken hoe ze de vragen beantwoorden, en waarom. Ze gebruiken daarbij ook de leerkaart. In deze fase kan, naast de oefening in de klas, het pakket gebruikt worden, eerst in oefenmodus 1, daarna in modus 2. In deze fase zal ook blijken welke begrippen sommige leerlingen onvoldoende beheersen, zodat de docent aanwijzingen voor remediëring kan geven.

Fase 4

De leerlingen oefenen nu verder in het gebruik van het algoritme, eerst met, later zonder de leerkaart voor zich. Ook hier is het aangewezen dat ze in groepjes samen werken. In deze fase kan oefenmodus 3 van het pakket gebruikt worden.

Fase 5

In deze fase oefenen de leerlingen nu individueel met het algoritme, dat nu in hun hoofd zou moeten zitten. Dat kunnen ze met oefeningen met pen en papier. Voor deze fase is ook oefenmodus 3 aangewezen. Uiteindelijk moet deze fase erop uitmonden dat de leerlingen het algoritme a.h.w. volkomen geautomatiseerd hanteren. Dat eindpunt bereiken de leerlingen via een

leerproces waarin ook vormen van 'incidenteel leren' (cfr. Van Parreren), b.v. de memorisering van het algoritme, plaats vinden.

FOUTENANALYSE

Een origineel kenmerk van het pakket **Eigenwijzer** is dat de foutenanalyse door de leerling gemaakt wordt in plaats van door het programma. Dat gebeurt met name in oefenmodus 3. Als een leerling een fout maakt, dan is dat in feite omdat hij één of andere denkstap verkeerd heeft gezet. Wij zijn dan ook van oordeel dat een foutenanalyse alleen zin heeft wanneer die gebeurt in termen van de denkstappen van de speller, en wanneer de speller zelf, en niet het programma, zijn foute denkstap onderzoekt. Wel moet het programma de speller de mogelijkheid bieden zijn denkstappen te onderzoeken.

Tegelijk hebben we het pakket zodanig opgezet dat alle denkbare probleemgevallen systematisch aanwezig zijn. Om alle probleemgevallen te kunnen opsporen hebben we gebruik gemaakt van het bestaande wetenschappelijk onderzoek over spellingdidactiek, en van onze eigen analyse van fouten. Dat heeft ertoe geleid dat we voor dit pakket in het totaal 64 categorieën van werkwoordsvormen (en zodoende ook 64 soorten fouten) hebben onderscheiden.

De onderscheidingen tussen de werkwoordsvormen zijn gebaseerd op een combinatie van verschillende factoren:

- de stappen van het algoritme;
- specifieke werkwoordkenmerken zoals: al dan niet klinkerverdubbeling (*laden tgo. laadden*);
- enkelvoud tgo. meervoud (*gebeurde tgo. gebeurden*);
- de vraag of er een concurrerende vorm bestaat: volledige concurrentie (*gebeurt tgo. gebeurd*); gedeeltelijke concurrentie (*roeit tgo. geroeid, kuchte tgo. vluchtte*); valse concurrentie (*meet tgo. meed*); ontbreken van een concurrerende vorm (*gezocht*);

- gaat het om een prefixwerkwoord? Prefixwerkwoorden zijn werkwoorden zoals *betalen*, *vermieren* enz., d.w.z. werkwoorden die beginnen met één van de prefixen *be-*, *ge-*, *ver-*, *ont-* enz., waarvan het voltooid deelwoord in klank (maar niet in de spelling) overeenstemt met een persoonsvorm in de tegenwoordige tijd. Uit onderzoek (zie b.v. Assink 1983) is gebleken dat tal van fouten ontstaan door de verwarring van dergelijke vormen, b.v. *hij betaald* met *d* door verwarring met *hij heeft betaald*.

Meerwaarde?

Het kan pretentius klinken te willen wijzen op de 'meerwaarde' van een produkt waarvan men zelf auteur is. Toch willen we wijzen op een paar elementen waarin het pakket **Eigenwijzer** enige verrijking inhoudt ten opzichte van het bestaande.

We hebben geprobeerd om courseware te ontwerpen die geïntegreerd gebruikt kan worden in een combinatie van schoolboek, klassikaal onderwijs en computergebruik. Bovendien biedt het pakket de leerling de mogelijkheid zelf zijn fouten te analyseren en ervan te leren.

Verder willen we erop wijzen dat het pakket oefeningen aanbiedt op een groot aantal verschillende categorieën van werkwoordsvormen, 64 in het totaal. In het traditionele onderwijs van de werkwoordspelling worden ook categorieën onderscheiden, en wel in termen van een linguïstische systeembeschrijving, echter zonder dat de lerende ook een probleemoplossingsmodel aangereikt krijgt. Daar moet o.i. de verklaring gezocht worden van het zwakke rendement van het traditionele onderwijs van de werkwoordspelling.

In **Eigenwijzer** zijn de categorieën gebaseerd op de begrippen die de speller moet onderscheiden, de verwarringen die hij daarbij zou kunnen maken, en de denkstappen die hem tot de oplossing van het probleem moeten leiden. Als we de verschillende algo-

ritmen die tot nog toe voor de spelling van de werkwoorden ontworpen zijn met elkaar vergelijken, dan menen we dat het algoritme **Eigenwijzer** erg goed scoort inzake: economie (beperkt aantal stappen en beperkt aantal nodige begrippen), inzichtelijkheid, visuele pregnantie en inprentbaarheid.

Ten slotte willen we erop wijzen dat we ons bij het opzetten van het geheel van leer-gang en coursewarepakket sterk hebben laten inspireren door onderwijspsychologische inzichten als: leren door handelen, inzichtelijk leren en incidenteel leren.

Frans Daems & Jef Pepermans
UIA (Didactiek en Kritiek)
Universiteitsplein 1
2610 Wilrijk

Noten

0. Dit artikel is de tekst van een lezing gehouden op het 10de Symposium Computers & Onderwijs (UIA/CBL, 13 oktober 1990). (nvdr)

1. De volgende apparatuur is noodzakelijk:

- een IBM-compatibele computer met MS-DOS als besturingssysteem, met ten minste 512 K intern geheugen;
- twee drives (kleine of grote), of één harde schijf en één drive;
- kleurenscherm of monochroom;
- grafisch scherm (CGA, EGA, VGA, MCGA);

Een printer is handig, maar niet noodzakelijk om leerlinglijsten, resultaten, lijsten van gemaakte fouten, bestanden van zinnen e.d.m. af te drukken.

2. **EIGENWIJZER: een programma voor de spelling van werkwoordsvormen.**

Auteurs: Fr. Daems, m.m.v. J. Pepermans, M. Stevens, L. van Waes, E. Eelen. Programmeurs: J. de Ceulaerde & R. Jansen. Uitgever: Plantyn, Deurne, 1990.

Bibliografie

Assink, E.M.H.: **Leerprocessen bij het spellen. Aanzet voor de verbetering van de werkwoordsdidactiek.** Dissertatie, RU Utrecht, 1983.

Bousset, H. e.a.: **Melopee. Delen 1, 2, 3.** Deurne: Plantyn, 1987, 1988, 1989.

Daems, Fr.: De regels van het spel. Het handelingsmodel bij de werkwoordspelling. In: **VVM-Berichten** 1/3, 1985, p. 8-45.

Daems, Fr.: Kaf onder het koren - over didactisch (on)verantwoorde programmatuur voor het moedertaalonderwijs. In: W. Decoo e.a. (reds.): **Computers & Onderwijs**, CBL-UIA, 1986a, p. 47-58.

Daems, Fr.: Computer en moedertaalonderwijs. In: **Informatieblad Ministerie van Onderwijs**, XXI/12, dec. 1986b, p. 1-14.

Van Parreren, C.F.: **Leren door handelen.** Apeldoorn: Van Walraven, 1983.

Van Parreren, C.F. & J.A.M. Carpay: **Sovjetpsychologen over onderwijs en cognitieve ontwikkeling.** Groningen: Wolters-Noordhoff, 1980.

Pepermans, J.: De trapsgewijze procedure en de werkwoordspelling. In: F. Zwitserlood (red.): **Een conferentieverslag van Het Schoolvak Nederlands.** Enschede: VALO-M, 1986, p. 189-204.

Pepermans, J. & P. van Herck: **Eigenwijzer.** Leuven/Amersfoort: Acco, 1985.

De Schutter, G.: Het eeuwige ankerspel. In: **Vonk** 14/1, 1984, p. 19-31.

Zuidema, J.: **Efficiënt spellingonderwijs. Een leer- en expertmodel voor het spellen.** Leuven/Amersfoort: Acco, 1988.

T U S S E N D O O R

Tekstverwerking in de lessen Nederlands

Een verkenning van de mogelijkheden van een tekstverwerkingsprogramma om leerlingen uit het BSO en het TSO beter te leren omgaan met de Nederlandse taal, dat is de hoofd-doelstelling van een bijscholingsprogramma georganiseerd door NINO, het navormingsinstituut van het officieel neutraal gesubsidieerd onderwijs. Het programma bestaat uit 4 sessies van 3 uur en wordt 2 maal herhaald:

- op vrijdagnamiddag 22 februari, 1, 8, en 15 maart 1991
(Stedelijk Instituut voor Sierkunsten en Ambachten Antwerpen);
- op maandagnamiddag 22 en 29 april, 6 en 13 mei 1991
(SITO 9 Antwerpen).

Inlichtingen: NINO-cursusadministratie,
Montrealstraat 6, 2030 Antwerpen,
tel. 03/542.49.88.